

В. О. Сімейко

Лопата Микола Іванович

ЛОПАТА Микола Іванович (02. 04. 1921, с-ще Кременна Харків. губ., нині місто [Луган. обл.](#) – 30. 05. 1977, Москва) – військовик. Канд. військ. н. (1963). Герой Радянського Союзу (1944). Учасник 2-ї світової війни. Державні та бойові нагороди СРСР. В армії від 1938, на фронті від червня 1941. Закін. Ленінгр. артилер. тех. училище (нині С.-Петербург, 1940), Військ.-артилер. академію ім. Ф. Дзержинського (Москва, 1952), де від 1960 працював: від 1970 – нач. каф. тактики, історії військ. мистецтва і заг.-військ. підготовки. Відзначився у червні 1944 як командир дивізіону 122-го гвард. артилер. полку під час прориву оборони ворога поблизу с. Сиротіно Вітеб. обл. (Білорусь) та форсування р. Зх. Двіна. Після війни продовжив службу в армії. Перебував на команд. посадах. Від 1958 – полковник запасу.

Основні праці

Боевое применение дивизии. 1963; Боевые действия полка. 1964; Организация и ведение боевых действий полком. 1965 (усі – Москва).

Рекомендована література

1. Булкин С. П. Герои Отечества. 2-е изд. 1977;
2. Подвиги, ставшие легендой. 1985 (обидва – Донецьк).

Покликання на статтю:

Лопата Микола Іванович / В. О. Сімейко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-56413>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).